

Kuna

W ród kun rozróżnia się dwa gatunki: kuneń (tumak) i domowa (kamionka — *Martes foina*). Kuneń ma długi tułów, głowę do dużej, okrągłej, pyszczek spiczasty, uszy krótkie, okrągłe, oczy duże, nogi krótkie. Ogon długi, puszysty. Kuneń jest z wierzchu kasztanowo-brunatna, na szyi przy głowie i na podbrzuszu tułowia jaśniejsza, biaława. Na podgardlu pomarańczowo-kremowa plama charakterystycznie półokrągła na piersiach. Łapy brzońskie zakończone owłosionymi opuszkami i pazurami. Futro ma włos podwójny, przy skórze gęstszy brzońszy i przewodni ciemniejszy. Kita puszysta, z długim, ostrym, ciemniejszym włosem. W całości futro lżejsze, w zimie ciemniejsze niż w lecie. Kuneń ma długość około 50 cm, ogon około 30 cm, wysokość około 20 cm i masę do 1,5 kg. Kuna domowa (kamionka) ma futro podobne do kuneń, różni się tylko kolorem i kształtem plamy na podgardlu. Kuna domowa ma długą plamę białą, na piersiach rozwidloną, sięgającą na górny koniec nóg, jest mniejsza od kuneń.

W jakich warunkach terenowych przebywa kuna ?

Kuneń żyje w lasach całego kraju, najczęściej w gęstych lasach mieszanych. Trzyma się stale obranej przez siebie części lasu. Urządza legowisko w dziuplach starych drzew, najczęściej dębów, w opuszczonych gniazdach lub zarostach tych kamionkach.

Kuna domowa żyje na strychach domów i w zabudowaniach gospodarczych, w ród zwalów drzewa lub gałęzi albo też w kamionkach w pobliżu gospodarstw. Spotyka się ją także w lesie.

Czym żywi się kuna ?

Kuneń żywi się głównie złowionymi drobnymi zwierzętami i ptactwem. Zjada również jaja ptasie, jagody i owoce leśne (szczególnie jej przysmak to jagody jarzyny). Tumak łapie zarówno myszy, jak i zające, króliki, a nawet małe sarniki. Atakując starą ofiarę zadławi albo przegryzie jej gardło lub arterie szyjne, czesto potem odgryza głowę. Ze szczególnym zawzięciem ciska wiewiórki. Padliny w zasadzie nie rusza.

Tumak w ciągu dnia przebywa w dziupli lub opuszczonym gnieździe (wiewiórek, jastrzębi, wron lub gołębii). Po zachodzie słońca, a czasem i wcześniej, wychodzi na teren. Zdarza się, że poluje także w ciągu dnia. Zmienia swój rejon polowania do regularnie. Zwykle na opolowany rejon wraca po 5—7 dniach, w zależności od swojego zwyczaju. Kamionka żywi się przeważnie drobiem, zarówno młodym, jak i starym, drobnym ptactwem i jajami, ale jej podstawowe jadalne stanowi myszy i szczury; zjada także owoce.

Kiedy jest rozmnożona kuna ?

Kuna żyje pojedynczo, tylko w okresie cieczeni w lipcu - sierpniu łączy się w pary. W czasie cieczeni kuna wydaje głos podobny do miauczenia kota. Pomiot pojawia się u kuny po 38 tygodniach od zapłodnienia, a wycią w kwietniu lub maju. Ciąża kuny jest przedłużona, gdyż do końca zimy (lutego) płód w łonie nie podlega rozwojowi, a potem dojrzewa bardzo szybko. Samica pomija 2-5 młodych, które przez około 4-5 tygodni są ślepe. Młode w lecie i jesienią żyją przy matce. Pełną dojrzałość osiąga w drugim roku życia. Maksymalny wiek kuny około 10 lat.

Jak odróżnić ślady kun od innych śladów ?

Ślad kuny tworzą dwa odciski łapek ułożone blisko siebie (podobnie jak znak „u” ułożony poprzecznie do drogi) i odległe od następnymi odcisków przeciętnie 50-100 cm, w zależności od szybkości biegu. Kuna porusza się skokami. Ślad kuny leśnej różni się od śladu kuny domowej tym, że w odcisku łapek kuny leśnej nie są widoczne odciski palców i pazurów, w szczególności ci na niegu, gdy łapki tej kuny są owłosione, podczas gdy w śladzie kuny domowej są widoczne ślady pazurów. Nie należy mylić śladów kuny ze śladami innych zwierząt, np. kota czy tchórza. Ślad kota jest podobny do sznurowania lisa, a ponadto odcisk łapy kota jest okrągły i nie ma odcisków pazurów. Ślad tchórza natomiast jest odciskiem czterech łap ułożonych w pobliżu siebie i z wyraźnymi śladami pazurów.

Słowniczek

Niedokuna - o młodej kunie